

1689

1ste Beh. af Lovf. ang. Oprettelsen af 1 nyt Ingenieurcompagni.

1690

Swages sikreste og bedste Støtte, og en Fæstning inde i Landet, hvorsomhelst vi anlægge den, er det eneste og bedste Middel, det stærkest medvirkende Middel til, at Landet ikke oversvømmes af Sjunden, og at Forsvarsvæsenet ikke tilintetgjøres eller ialfald bringes i forsvarsløs Stilling. Jeg skal ikke undlade at bringe dette i Erindring, og jeg vilde ønske, at den høitærede Krigsminister, der saa ofte har sin Opmærksomhed saa stærkt henvendt paa langt mindre Kampmidler end disse, vilde yttre sig om, hvorvidt der ikke var paatænkt nogensomhelst Art af Befæstning inde i Landet — jeg mener ikke alene Kystbefæstninger, men Befæstninger inde i Landet, hvor en slagen Armee kunde kaste sig ind og holde sig en Tid lang, og navnlig indtil den kunde faae Hjælp og Understøttelse andetsteds fra. Jeg troer, at dette er det bedste Middel til Forsvar. Jeg veed vel, at Mange maaskee vilde forbauses over de Omkostninger, der vilde være forbundne dermed, naar man hører Summen nævne, men jeg for mit Bedkommende maa betragte det som det sikreste og tilforladeligste Middel til at bringe en svagere Stridsmagt nogenledes i Lighed med den stærkere, og jeg kan der'or ikke nægte, at det gjør mig ondt, at dette Middel ikke er paatænkt. Jeg seer ikke noget Spor dertil, og jeg kan ikke forfølge for mig selv, at det forekommer mig at være et Middel, som er forsømt i en Grad, som jeg ikke kan finde rigtig, og dette har jeg ikke kunnet Andet end undre mig over ligeoverfor den høitærede Krigsminister, der ellers har sin Opmærksomhed henvendt paa saa Meget. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) udtalte, at Torpedoerne vare mere anvendelige som active end som passive Modstandsapparater. Dette skal jeg ikke nøiagtig kunne sige; jeg holder mig passiv i denne Henseende. Jeg troer, at de i og for sig kunne anvendes paa begge Maader, men det er dog et Middel, hvortil den Svagere snarere maa være henblikst end den Stærkere, fordi den Svagere heri

har sine stærke Batterier, ved hvilke han kan forsvare sig, istedetfor de andre Midler, som den Svagere jo mangler, idetmindste i den Grad, hvori den Stærkere kan være udstyret dermed. — Jeg vil endnu blot berøre en eneste Omstændighed. Den ærede første Læser yttrede i en senere Udtalelse, at efter Tilfritfreden var Preussen aldeles afvæbnet, men 7 Aar efter, i 1814, da Napoleon var bleven styrtet, kunde det igjen reise sig. Men man maa dog her see de historiske Begivenheder fra et historisk Standpunkt, og jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at Preussen dengang havde Europa med sig. Dette er den store Forskjel, der er tilstede mellem hiint Tilfælde og det, vi maaskee ville komme til at befinde os i, at vi vistnok ikke ville finde nogen synderlig Understøttelse; idetmindste har jeg ikke mere nogensomhelst Tro til Alliancer. Napoleon havde paalagt Preussen ikke at holde mere end 40,000 Mand, men disse bleve uddannede paa en saa flog Maade, at de i og for sig udgjorde en betydelig Styrke, da Kriegen brød ud, og den franske Hærstyrke var tilintetgjort i Rusland.

Formanden: Skjøndt Betragtningen af det foreliggende Lovforslag ganske vist kan føre Tanken hen paa hele vort Forsvarssystem, skal jeg dog, da det kun angaaer et enkelt Punkt, henstille til ærede Medlemmer, om De ved Fortsættelsen af Behandlingen af den nu foreliggende Sag dog ikke ville begrænse sig noget med Hensyn til de Ytringer, De maatte finde Anledning til at fremføre om vort Forsvarsvæsen i dets Almindelighed, og om hvorledes en Sjende hensigtsmæssigt kan angribe os.

C. B. Nimestad: Jeg skal med Hensyn til en af de saa Bemærkninger, jeg var saa heldig at kunne høre af den ærede foregaaende Læser, gjøre den Bemærkning, at det ikke er værd at see tilbage til Krimkrigen, og til hvad der denne Sag angaaende